

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 12CoP/161/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1222204751
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1222204751.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudkyň JUDr. Ľubice Bundzelovej a Mgr. Andrey Hadnagyovej, v právnej veci navrhovateľa: A. B., nar. XX. XXXXXX XXXX, trvale bytom C. XX, D., zastúpeného splnomocnenkyňou: Mgr. Alica Mendlová, advokátka so sídlom Riečna 2, Bratislava, proti osobe povinnej platiť výživné: A. B., nar. XX. XXXX XXXX, trvale bytom E. XX, D., t.č. bytom C. XX, D., zastúpenej splnomocnenkyňou: RV IURIS Advokátska kancelária s.r.o, so sídlom Osvetová 24, Bratislava, IČO: 53 540 476, o určení výživného, o odvolaní osoby povinnej platiť výživné proti rozsudku Mestského súdu Bratislava II č.k. 28Pc/34/2022-138 z 8. júna 2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I., II. a IV. **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil osobe povinnej platiť výživné (označenej ako A. B., nar. XX. XXXX XXXX, nadbytočne, nesprávne – presná identifikácia osoby uvedená v záhlaví – vo výroku postačuje označenie ako výživou povinný, výživou oprávnený atď.) povinnosť prispievať navrhovateľovi, výživou oprávnenému (opäť nesprávne uvedené A. B., nar. XX. XXXXXX XXXX) na výživu sumou 300,- eur mesačne vždy k 15. dňu v mesiaci od 26. septembra 2022. Výrokom II. určil ročné výživné za obdobie od 26. septembra 2022 do 31. mája 2023 vo výške 2.450,- eur, ktoré povolil výživou povinnému (nesprávne uvedenému ako A. B.) splácať v mesačných splátkach vo výške 100,- eur spolu s bežným výživným počnúc mesiacom júl 2023 pod následkom straty výhody splátok. Výrokom III. vo zvyšku návrh zamietol a výrokom IV. žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie právne ustanovením § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 a 3 z.č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“). Vecne dôvodil, že po vykonanom dokazovaní mal za preukázané odôvodnené potreby navrhovateľa ako aj schopnosti a možnosti výživou povinného otca. Mal za preukázané, že navrhovateľ, výživou oprávnený študuje na strednej škole, čím nepochybne dochádza k pretrvávaniu stavu, kedy rodičia sú povinní v zmysle zákona prispievať na výživu svojho dieťaťa, ktoré nie je schopné samo uspokojovať svoje potreby. Plnenie vyživovacej povinnosti voči deťom je obmedzené na obdobie, kým dieťa nie je schopné sa samo živiť. Kedy nastane takýto právny stav závisí od okolností konkrétneho prípadu, pričom medzi rozhodujúce faktory na strane dieťaťa patrí nepochybne i štúdium na strednej škole. Navrhovateľ vyčíslil v návrhu svoje mesačné výdavky na sumu 875,- eur (v návrhu je uvedený nesprávny súčet 965,- eur). V priebehu pojednávania navrhovateľ túto sumu výdavkov čiastočne zmenil, na stravu uviedol výdavok vo výške 300,- eur mesačne (pôvodne 250,- eur), na cestovný lístok 18,- eur mesačne (pôvodne 15,- eur), na bývanie 145,- eur mesačne (pôvodne 90,- eur), lekárska starostlivosť 71,- eur mesačne (pôvodne 60,- eur), na školné 250,- eur

(totožné s návrhom), na fitness 45,- eur (v pôvodnom návrhu táto položka absentovala). Súd prvej inštancie považoval drvivú väčšinu výdavkov za odôvodnenú a ich výšku za primeranú. Najvyššou položkou bol výdavok na stravu - 300,- eur mesačne. Vzhľadom na vek navrhovateľa (dospelý muž) ako aj tú skutočnosť, že samotný otec uvádzal svoj výdavok na stravu vo výške 450,- eur, považoval súd prvej inštancie túto položku za primeranú. Za odôvodnený považoval aj výdavok na bývanie, cestovné, náklady na zdravotnú starostlivosť, mobilný telefón, ošatenie a záľuby. Za neodôvodnený považoval súd prvej inštancie výdavok na štúdium na súkromnej strednej škole - školné. Súd prvej inštancie v žiadnom prípade nespochybňuje dôležitosť ako aj právo navrhovateľa na vzdelanie, je však toho názoru, že návšteva súkromnej školy nie je nevyhnutná, potrebu ďalšieho vzdelávania mohol navrhovateľ realizovať aj na štátnej škole. Argumenty svedkyne - matky navrhovateľa, ktorými odôvodňovala štúdium syna na súkromnej škole, neboli presvedčivé. Vzhľadom na vyššie uvedené súd prvej inštancie neprihliadal na výdavky navrhovateľa spojené s návštevou súkromnej strednej školy (školné) a ustálil sa na výdavkoch navrhovateľa v sume cca 700,- eur mesačne. Po zohľadnení prídavku na dieťa vo výške 60,- eur mesačne a daňového bonusu vo výške 50,- eur mesačne (daňový bonus na plnoleté nezaopatrené dieťa) predstavujú výdavky navrhovateľa cca 600,- eur mesačne. Nakoľko sú obidvaja rodičia povinní prispievať na výživu svojho dieťaťa, súd prvej inštancie určil otcovi vyživovaciu povinnosť vo výške 1 odôvodnených výdavkov navrhovateľa, t.j. 300,- eur mesačne. Určená suma plne zodpovedá príjmu otca a zaužívanej súdnej praxi, z ktorej vyplýva, že výživné, ktoré hradí povinný rodič na všetky deti, ku ktorým má vyživovaciu povinnosť, by malo predstavovať 20-30% jeho čistého príjmu. V prípade otca a jeho príjmu predstavuje suma určeného výživného cca 22% z mesačného príjmu otca. Je teda jednoznačne v možnostiach otca, aby na výživu navrhovateľa prispieval sumou 300,- eur mesačne, navyše túto sumu výživného navrhol na pojednávaní samotný otec. Na druhej strane nemožno od otca žiadať, aby dosahoval taký príjem, ktorý by uspokojil všetky nároky navrhovateľa. Dieťa má právo sa podieľať na životnej úrovni svojich rodičov, platí to ale aj obrátene a to, že je nevyhnutné prispôbiť životnej úrovni rodičov aj výdavky detí. Vzhľadom na odôvodnené výdavky navrhovateľa a možnosti otca súd návrh vo zvyšku zamietol. Výživné súd prvej inštancie určil od podania návrhu v súlade so zmenou návrhu, ku ktorej došlo v priebehu konania. Zročné výživné tvorí súčin mesačných plnení za obdobie od 26. septembra 2022 do 31. mája 2023 (8 mesiacov + alikvótna časť za mesiac september 2022) a dosahuje výšku 2.450,- eur (300,- eur x 8 mesiacov = 2.400,- eur + alikvótna časť za mesiac september 2022 = 50,- eur). O povinnosti uhradiť zročné výživné súd prvej inštancie rozhodol podľa § 232 z.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „Civilný sporový poriadok“). Čo sa týka zročného výživného, plnenie zročného výživného v splátkach by nemal súd uplatňovať automaticky. Ide o výhodu povinného proti oprávnenému, ktorá musí byť odôvodnená, napr. postojom povinného k plneniu vyživovacej povinnosti, výškou priznaného nedoplatku, platobnou schopnosťou povinného, ale tiež pomermi oprávneného. Vzhľadom na príjmy otca a jeho odôvodnené výdavky súd povolil otcovi úhradu zročného výživného v splátkach. O trovách konania účastníkov rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 z.č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „Civilný mimosporový poriadok“), podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie výživou povinný, otec plnoletého dieťaťa, navrhovateľa, výživou oprávneného. Odvolanie odôvodnil právne ustanovením § 365 ods. 1 písm. d) Civilného sporového poriadku, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, písm. e) že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, písm. f) že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a podľa § 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku že súd nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Namietal, že súdom určená výška výživného je nesprávna a nezodpovedá jeho možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom odporcu, výživou povinného a nie je zodpovedajúca odôvodneným potrebám navrhovateľa a predložené náklady matky navrhovateľa nie sú dôvodné. Dodal, že súd prvej inštancie konal jednostranne v prospech navrhovateľa a nezobral do úvahy skutočnosti, tvrdenia a dôkazy zo strany odporcu. Dôkazy predložené matkou navrhovateľa nepreveroval ohľadom ich aktuálnosti a relevantnosti. Súd prvej inštancie vychádzal z dôkazov, ktoré sú nepravdivé a nezohľadňujú skutočné náklady navrhovateľa. Súd jednostranne v neprospech odporcu posudzoval jeho pomery a možnosti, výšku mzdy ako i predložené oprávnené náklady. Matka navrhovateľa zavádza súd, že sa stará o navrhovateľa výlučne sama a že odporca sa odmieta zúčastňovať na platbách za služby spojené s užívaním bytu a s výživným na navrhovateľa, pritom odporca poukázal, že príjem matky navrhovateľa je vysoký a je minimálne dvojnásobne vyšší ako príjem výživou povinného, odvolateľa. Namietal, že súd prvej inštancie sa dôsledne nezaoberal

stavom, že navrhovateľ ako 17-ročný navštevujúci denné štúdium s nemožnosťou sa zamestnať vlastní motocykel a osobné motorové vozidlo, čo je nadštandardné a luxusné. Súd prvej inštancie nezohľadnil, že navrhovateľ navštevuje súkromnú strednú školu a pritom štátnu strednú školu má na dosah od svojho bydliska, čo má vplyv na náklady. Životný štýl navrhovateľa a to užívanie alkoholu, tabakových výrobkov, strava vo fastfoodoch je v priamom protiklade s predloženými lekáorskými správami matky navrhovateľa. Má za to, že diagnózy sú nadsadené, matka vyhľadáva súkromných lekárov a navrhovateľovi umožnila tetovanie pred dosiahnutím plnoletosti a vyvstáva otázka, či jeho zdravotné problémy nevznikli v dôsledku neodborného tetovania. Uviedol, že matka navrhovateľa neparticipuje finančne žiadnou čiastkou na povinných poplatkoch a úhradách spojených s vlastníctvom spoločných nehnuteľností a nepodieľa sa na vedení a obchodných aktivitách obchodnej spoločnosti. Dodal, že na pojednávaní namietal zaujatosť zákonného sudcu, ktorú súd nesprávne vyhodnotil. Následne citoval § 62 ods. 2, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, ako i § 32 ods. 1 a 2 Civilného mimosporového poriadku. Dôvodil, že vyživovaciu povinnosť majú obaja rodičia, čo však neznamená, že na výživu musia prispievať rovnakou sumou. Výšku vyživovacej povinnosti je nevyhnutné posúdiť individuálne, podľa schopností, možností a majetkových pomerov rodičov. Podľa názoru odvolateľa pri určovaní výšky výživného súd nevychádzal z odôvodnených potrieb navrhovateľa ako aj z možností povinného rodiča – otca. Na základe uvedeného je zrejmé, že požiadavky navrhovateľa pre jeho doterajší životný štýl sú neprimerané a neadekvátne. Súd prvej inštancie nesprávne posúdil a určil výšku výživného po 300,- eur ako sumu zodpovedajúcu 20-30% jeho čistého príjmu. V prípade otca predstavuje suma určeného výživného 22%. Odvolateľ má za to, že vychádzajúc z jeho priemerného čistého príjmu a jeho povinných mesačných výdavkov ako aj nepravidelných výdajov nie je schopný platiť výživné v sume 300,- eur. Navrhol určenie výživného 150,- eur s jeho pokračovaním zdieľania spoločnej domácnosti s matkou navrhovateľa, čo zároveň postačuje na riadnu životnú úroveň porovnateľnú so životnou úrovňou odvolateľa a matky navrhovateľa. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmenil a odvolateľovi určil výživné vo výške 150,- eur a zročné výživné zrušil v celom rozsahu, alternatívne aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň žiadal z dôvodu zaujatosti zákonného sudcu o jeho zmenu.

3. K odvolaniu výživou povinného, otca sa vyjadril navrhovateľ, výživou oprávnený s tým, že tvrdenia otca považuje za účelové. Určené výživné je primerané. V konaní dostatočne preukázal svoje oprávnené náklady aj pomery otca. Otec sa na jeho starostlivosti a výžive vôbec nepodieľa, pričom tento sa v konaní vyjadril, že ho viac nepovažuje za syna, atakoval ho, vulgárne mu nadával a prikazoval mu, aby si zmenil priezvisko. V konaní bolo preukázané, že trpí zdravotnými problémami. Riadne bol zdôvodnený výber súkromnej školy, ktorá mu vyhovuje, riadne ju navštevuje a dosahuje priemerné výsledky. Navrhovateľ uviedol, že otec svoje tvrdenia o životnom štýle navrhovateľa nijako nepreukázal. Správanie otca v konaní bolo pasívne, neprodukoval žiadne dôkazy a ani po opakovanej výzve súdu prvej inštancie nepredložil výpisy z účtov za rozhodné obdobie na ozrejenie výšky svojich úspor a dispozície s nimi. Podľa navrhovateľa príjem otca umožňuje hrať uvedené výživné vzhľadom na majetkové pomery otca, ktorý je zamestnaný, disponuje úsporami a vlastní nehnuteľnosti. Navrhol preto rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku a § 3 ods. 5 Civilného mimosporového poriadku) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávnenou osobou, účastníkom konania (§ 359 Civilného sporového poriadku a § 7 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku), a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez ohľadu na dôvody odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania, či doplnenia dôkazov (§ 383, § 384 Civilného sporového poriadku a § 68 Civilného mimosporového poriadku), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) s tým, že oznámil na úradnej tabuli a webovej stránke súdu miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých častiach je vecne správny a je dôvodné ho potvrdiť (§ 387 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku).

5. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bolo určenie výživného výživou povinnému (otcovi) voči výživou oprávnenému (plnoletému synovi).

6. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozsudku súdu prvej inštancie v zmysle odvolacích námietok výživou povinného namietajúcich výšku výživného, určenia zročného výživného, ako i zaujatosť zákonnej sudkyne.

7. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a súčasne vec i správne právne posúdil. Odvolací súd sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a s poukazom na § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku konštatuje správnosť jeho dôvodov. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchyliť, a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

8. Odvolateľ nesúhlasí so skutkovými závermi súdu. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a výstižne vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty účastníkov, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil.

9. Súd prvej inštancie sa v odôvodnení preskúmaného rozsudku vypořiadal so všetkou relevantnou argumentáciou účastníkov, ktorú vzniesli v priebehu prvoinštančného konania, dokazovanie vykonal v celom potrebnom rozsahu, jeho výsledky správne vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým záverom, pričom vec i správne právne posúdil. Vyhodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie je v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania aj so zásadami formálnej logiky, pričom pri hodnotení dôkazov nemožno súdu vyčítať žiadne pochybenia, preto ani nemožno polemizovať s jeho skutkovými závermi, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní.

10. V zmysle súdom prvej inštancie aplikovaného ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

11. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného a jednak na strane povinného v tomto prípade otca. Na strane oprávneného je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba najzákladnejšie potreby, za ktoré sa považuje stravovanie, bývanie, obliekanie sa, ale aj širšie potreby, zdravotné, kultúrne, súvisiace s dochádzkou do školy, prípravou na budúce povolanie, strávenie voľného času, pričom tieto závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti živiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné nepravidelné výdavky, napr. rôzne školské výlety, prípadne dovolenky a podobne. Na strane povinného rodiča sa skúmajú jeho schopnosti, možnosti, majetkové pomery, počet vyživovaných osôb. Prihliadne sa najmä na jeho schopnosti, faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, t.j. na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce.

12. Určenie výšky výživného je vždy výsledkom posúdenia vysoko individuálnych, jedinečných skutkových okolností každej prejednávanej veci, ktoré sú nezameniteľné s okolnosťami relevantnými v iných veciach, pretože kritériá na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti (napr. schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného ako aj odôvodnené potreby dieťaťa a ďalšie) sú rozdielne v každej veci a odlišujú sa od prípadu k prípadu. Iný výklad by viedol k rozporu so záujmami dieťaťa, ktorému sa výživné priznáva (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Cdo 50/2017). Každé jedno rozhodnutie o výživnom na dieťa je založené na riešení čisto individuálnych otázok, ktoré nemôže byť považované za pravidlo pre iné prípady (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 87/2017, 3 Cdo 226/2017). Pri posúdení a hodnotení zákonom ustanovených východísk na určenie výživného postupujú totiž sudy vždy diferencovane v každom konkrétnom prípade a nezotrvávajú na určitých striktných hraniciach (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8 Cdo 50/2017, 3

Cdo 88/2017). V takto individualizovanom rámci určovania konkrétnej výšky výživného zovšeobecnenie ani neprichádza do úvahy (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 226/2017, 4 Cdo 148/2019).

13. Súd prvej inštancie pri posudzovaní rozsahu vyživovacej povinnosti odvolateľa voči výživou oprávnenému plnoletému synovi postupoval na základe vyššie uvedených kritérií, riadne špecifikoval jeho odôvodnené potreby a uviedol na základe čoho ustálil tieto potreby so zohľadnením jeho doterajšej životnej úrovne. Rovnako odôvodnil, prečo nedošlo k zohľadneniu niektorých nákladov na výživu. Určenie konkrétnej výšky výživného súd prvej inštancie odôvodnil, pričom odôvodnenie je zrozumiteľné, v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania aj so zásadami formálnej logiky, preto ani nemožno polemizovať s jeho skutkovými závermi, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní. Odvolací súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku (bod 24.). Odvolací súd súhlasí so záverom súdu prvej inštancie, že je v možnostiach otca, aby na výživu navrhovateľa prispieval sumou 300,- eur mesačne. Takto určené výživné zodpovedá primeraným zisteným a preukázaným pomerom účastníkov a potrebám navrhovateľa. Z mesačného príjmu otca vo výške 1.363,83 eur rozhodného pre určenie výšky výživného, po odrátaní výživného na navrhovateľa v sume 300,- eur, zostane otcovi výlučne pre jeho osobu suma 1.063,83 eur na uspokojovanie všetkých jeho základných a ďalších odôvodnených potrieb (ošatenie, obuv, strava, bývanie, zdravotná starostlivosť a pod.). Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie uvádza, že určené výživné zodpovedá i ustálenej súdnej praxi, v zmysle ktorej výživné na všetky vyživovacie povinnosti má postihovať 20% až 30% z príjmu výživou povinného rodiča. I v zmysle „Metodiky pre výpočet výživného rodičov k deťom, tzv. tabuľkové výživné“ vydané Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky výživné pri jednej vyživovacej povinnosti predstavuje pre dieťa študujúce na strednej škole 24% čistého príjmu povinného rodiča. Vzhľadom na uvedené je v prejednávanej veci preto bez právneho významu, že príjem matky je vyšší ako príjem otca.

14. K námietkam otca ohľadom výšky odôvodnených potrieb výživou oprávneného odvolací súd udáva, že pri niektorých položkách je značne problematické určiť ich mesačnú výšku na základe zdokladovania každého jednotlivého nákladu, a preto je potrebné vychádzať zo zohľadnenia potrieb výživou oprávnenej osoby s prihliadnutím na špecifiká vyplývajúce z jej veku a zdravotného stavu a posúdiť ich optikou zrejmej primeranosti. Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie takto postupoval a svoje rozhodnutie i dostatočne odôvodnil. Nedôvodnými boli preto námietky otca voči výdavkom výživou oprávneného navrhovateľa. Poukaz otca na to, že navrhovateľ vlastní motocykel a osobné motorové vozidlo je pre určenie jeho vyživovacej povinnosti voči navrhovateľovi irelevantné, keďže v konaní bolo preukázané, že navrhovateľ sa pripravuje na budúce povolanie štúdiom na strednej škole, pričom nie je zatiaľ schopný sa sám živiť.

15. Rovnako neobstojí ani námietka otca týkajúca sa zdravotného stavu navrhovateľa a jeho diagnóz. Z obsahu spisu je zrejmé, že navrhovateľ doložil množstvo listinných dôkazov na podporu tvrdenia o svojom zdravotnom stave, ktorý odôvodňuje ním tvrdené a preukázané výdavky. V konaní nebolo zo strany otca nijako preukázané tvrdenie o životnom štýle navrhovateľa, ktorý by bol v rozpore s lekáorskými správami, ani to, že by diagnózy navrhovateľa nezodpovedali jeho skutočnému zdravotnému stavu.

16. Námietka otca, že výživou oprávnený navštevuje súkromnú strednú školu je irelevantná, keďže súd prvej inštancie uvedené zohľadnil pri určení výživného, keď na výdavky navrhovateľa súvisiace s návštevou tejto školy (školné) neprihliadal a tieto nezahrnul do oprávnených výdavkov navrhovateľa.

17. Pokiaľ otec namieta, že vzhľadom na jeho priemerný čistý mesačný príjem a povinné mesačné výdavky (i nepravidelné) nie je schopný platiť stanovené výživné, tu odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 62 ods. 5 Zákona o rodine. V zmysle tohto zákonného ustanovenia výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Otec si teda musí byť vedomý svojej rodičovskej zodpovednosti a to i tej, v zmysle ktorej jeho potreby môžu byť uspokojené až následne, keď si splní svoju vyživovaciu povinnosť a prispeje v primeranej miere na potreby dieťaťa. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb. Životné potreby si potom povinný rodič bude uspokojovať zo sumy príjmu, ktorá mu zostane po uhradení výživného.

18. Odvolací súd považoval za irelevantnú i odvolaciu námietku poukazujúcu na neprihliadanie na námietku zaujatosti otca voči zákonnej sudkyňi. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že otec v námietke poukazoval len na postup súdu prvej inštancie v konaní. V zmysle § 53 ods. 3 Civilného sporového poriadku ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Súd prvej inštancie postupoval preto správne, keď na námietku zaujatosti neprihliadal, s čím sa i riadne vyporiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku (bod 13.).

19. Aj dlh na zročnom výživnom (ktorého správnosť výpočtu otec v odvolaní nenamietal) za obdobie od 26. septembra 2022 do 31. mája 2023 vo výške 2.450,- eur určil súd prvej inštancie správne a správne rozhodol aj o podmienkach jeho splatnosti.

20. Napokon správne rozhodol súd prvej inštancie i o trovách konania, keď v súlade s § 52 Civilného mimosporového poriadku žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na ich náhradu.

21. Ďalšie argumenty účastníkov odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Na ďalšiu argumentáciu účastníkov, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci a zachádzajúcu do zbytočných podrobností, nespôsobilú ovplyvniť výšku výživného, teda odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

22. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti určenia vyživovacej povinnosti, určenia nedoplatku na zročnom výživnom, ako aj v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania, z dôvodu vecnej správnosti podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil.

23. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 Civilného sporového poriadku a § 52 Civilného mimosporového poriadku.

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 10 posledná veta z.č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podľa § 421 Civilného sporového poriadku prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 Civilného sporového poriadku).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 Civilného sporového poriadku). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, prípadne má možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 Civilného sporového poriadku). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 Civilného sporového poriadku).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 Civilného sporového poriadku).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 Civilného sporového poriadku).